

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ei⁹ necis machinatores: Pragam occupant, Romano regno rebellionem monstrantes. Præmisso autem expedito agmine, rex ipse cum tota mole exercitus insequitur: Qui præibant, feliciter remperagentes, capta Praha, hostium ducem regi occurrentes pertrahunt. Inde Ratissponæ indictio principum conuentu, de profectione in Italianam verbum emittitur: Ibi omnes parari ad eam expeditionem iubentur: Nec secūs faciunt. Non erat quise à societate eius expeditionis pro regni gloria, pro componendis quæ videbantur subesse similitatibus, proq; deuotione quisque sua, in sanctissimo loco peragenda, subduceret. Itaque ad principium Augusti transitus indicitur: nec poterat vno agmine tantus exercitus perduci. Rex per montem Iouis cum parte copiarum: ali⁹ per Tridentinos montes transierunt: Prudentissimè prouisa omnia, ut non solum commeatus & arma, sed etiam vi- ris sapientes adessent, qui rationē reddant omni poscen- ti. Scotigena erat vir præcipuus, qui apud Heripolim diu docendis præfuit ecclasticis. Hunc rex assumptū, ubebat omnia in ordinem acta redigere. Scripsit is tri- bus libris sati⁹ familiari sermone, & qui etiam laicus, vel parum doctis erat conspicuus, huius peregrinationis cur- sum & expeditionis processum.

C A P V T X X X I I .

Duiso incedentes agmine, obuia quæque, vel de-
ditione, vel armorum vi excipiunt: Apud Noua-
riam vires coniunguntur. Placetiæ castra metatus rex,
aliquandiu quieuit. Inde Mathilda comitissa, quia re-
sistere nequibat, missis nuncijs se in potestate pollicita
est futuram: illiq; rex liberaliter, quæ eius essent, per-
misit. Satis aspero deinde itinere, cum labore plurimo,
& iumentorum iactura, per asperrimam hyemem tan-
dēm

T 5

dēm

dèm applicuere Florentiam circa Christi Natalia: nōo ingrediente anno, inaudito splendore, solennibus Natalis Dominici peractis, Aretiam mouit: à clero perbenigne, à ciuib⁹ obscurè excipitur. Clerum à ciuib⁹ pressum libertati restituit: mœnia & propugnacula, quæ ciues præparauerant, diruit. Indè ad Aquam pendente defertur: ibi occurrentibus ab Vrbe, quos præmisserat, nuncijs, cum supplicibus à pontifice oratoribus: qui nō pacificus veniret, orabant, à suis prospéra omnia numerari latus audiuit. Indè alios de suis cum pontifici nuncijs præire iussit, ipse paulatim Sutrium peruenit: Quo loco iterum obuios habuit de suis, qui pontificem paratissimum consecrationi eius patefaceret: si modò relaxeram ecclesijs in uestitutam permitteret, ipse abstineat, & laicis principibus interdicens, nè quo quis se modo de illis intromitterent: Cæterum ab ecclesijs ducatus, marchionatus, comitatus, aduocati⁹, monetas, telonea, cetera q̄, quæ tenent ecclesiæ regalia reciperet. Hac pollicitus Papa, necdūm cum archiepiscopis & episcopis & abbatibus Germaniae erat interloquutus: Facile duxit pontifex de suo sensu ad morem Italorum pontificum illa regi polliceri. Sed non erat ea mens veterum Imperatorum & regum, qui ecclesiæ illustrantes, cötulerunt ea regalia, melius ab ecclesiasticis quām laicis administranda. Rex si perfidere posset quæ polliceretur, pontifex præbuit assensum postulatis: sed eo pacto, quatenus hæc transmutatio firma & authentica ratione, consilio quoquè & concordia totius ecclesiæ ac regni principum assensu stabiliretur: quod etiam vix, aut nullo modo, fieri posse credebatur. Qua conuentione facta, dimissi legatis & ob sidibus vtrinque remissis, rex hilariter properat ad Vrbem. Dominus apostolicus cum omni clero,

imm̄o
gum e
Argent
Roman
legijs, t
arū spo
quam r
lo & va
Exegit
catholuc
dis reue
solicitus
Imperat
tur, ne
matus r
mūm l
est, ex
amus.

E X
vb
lum. Ibi
multitu
ti Petri p
uimenti
constant
libus, qu
poseit in
proxima
differt r
rauit re
ti, sed s

immo vniuersa Roma, se in eius occursum adornat. Lögum est narrare, qua sit exceptus honorificentia, & per Argenteam portam, vsque ad medianam rotam, antiquo Romanorū instituto deductus: ibi lectis publicè priuilegijs, tumultuantibus ad infinitū principibus, & ecclesiā spoliatione, ac per hoc beneficiorū suorū ablatione, quam regi pontifex pollicitus videretur, ingenti periculo & varia disceptatione, tota illa dies est consumpta: Exegit Papa iuramenta ab rege, quod in apostolicæ ac catholice fidei obseruantia integer, in apostolicæ sedis reverentia promptus, in defensione ecclesiarum solicitus existeret: Sed rex iurare recusauit, dicens: Imperatorem, cui ab omnibus sacramenta deberentur, nemini obstringendum per iusurandum. Ibi armatus regis exercitus iniecit manus in clerum. Sed nimium hoc breuiter nostri transeunt. Operæ preium est, ex Italiciis rem mutuare, ut seriem gestorum teneamus.

CAPVT XXXIII.

Exceptus à summo pontifice rex ad gradus Petri, vbi pedes exosculatus est, leuatur ad oris osculum. Ibi principes bis amplexati in conspectu infinitæ multitudinis, per Argenteam olim, nunc æneam beati Petri portam transeunt in basilicam. In proximis pavimenti rotis, sedes binæ constituta, Papæ ac regi, circumstantibus cardinalibus cum episcopis, ac regni nobilibus, qui cum rege venissent. Pontifex abrenunciari poscit inuestituris. Rex ad colloquium secedens in proximam beati Gregorij memoriam, tribus horis differt responsum. Papa tadio affectus, per nuncios operauit responsum. Venerunt, non episcopi, non prelati, sed satellites: renunciârunt, non esse quæ poscerentur